

האטום

חזרה להירושמה

שני פשעים מחרידים מטילים את צילם על המאה ה-20: אושוויץ והירושמה. לער מתם מחוררים מראות האינקוויזיציה, זוו עות גיגיס חאן.

לכאורה, אין השוואה בין שני הפשעים. באושוויץ נקטלו מיליונים, בעוד שבהריר שיטה נרצחו פחות ממאה אלף איש. אוש וויץ היתה פשע שיטתי וממושך, נגד אוי לוסיה שלא היה לה חלק במלחמה. הפשע של הירושמה היה חד-פעמי, והוא בוצע נגד האוכלוסיה האזרחית של מדינה לוחמת, שהכריזה מלחמה.

ובכל זאת: הפשע של הירושמה, שמלאו לו השבוע עשרים שנה, היה מטיכן יותר לעתיד האנושות. כי הפשע הנאצי היה יחיד-במינו, ויש מקום לתקווה שההיסטוריה לא תראה דוגמתו שנית, ואילו הפשע של הירושמה העלה שיטה קיימת לרמה גבוהה יותר של אכזריות וטיכון, והוא יכול רק לחזור בכל רגע.

יומי פשע אושוויץ הועמדו לדין, נשפטו והוצאו להורג, במידה שלא התאבדו. יומי פשע הירושמה חיים בכבוד וברוחה, וכות בים ספרי זכרונות.

ללא צורך, עשרים שנה לאחר מעשה, שוב אין כמעט ויכוח על הפרטים. הם מוכחים בעליל שלא היה ב-6 באוגוסט 1945 שום צורך צבאי בהטלת הפצצה.

כבר לפני כן ידעו ממשלות המערב כי היפאנים גמורים, וכי מנוי וגמור עימם לבקש שביתת-נשק. לא היה עוד שום צורך בפצצה כדי להכניעם.

לכן אין כל ערך לטענה, שהיתה שגורה בשנים הראשונות, פאילו הרצה הסיטוני של הירושמה הציל את חייהם של מאות אלפי חיילים אמריקאיים, שהיו גוספים בפלישה ליפאן. באותה שעה כבר ירדה הפלישה מן הפרק.

פצצה באי נטוש. במרוצת השנים חיפשו המפוצצים סיבות כלשהן להצדקת הרצה. כך נטען, בין השאר, שאמנם לא היה צורך צבאי, אלא צורך פוליטי.

"היינו במירוץ עם הרוסים", טען מנהיג אמריקאי. "המלחמה באירופה נסתיימה, והרוסים התכוננו להצטרף למלחמה ביפאן תוך כמה שבועות, עם העברת חייליהם מן המערב למזרח. אילו חיכינו, היו הרוסים תובעים לעצמם אזור-כיבוש ביפאן, כמו בגרמניה, ולא היינו מצליחים אחר-כך לסלקם לעולם. לכן מהירנו. הטלת הפצצה הא-טומית החישה את התהליך."

גם זו אינה אמת. ערב הירושמה, ביקשו המדענים המיואשים שיערך פיצוץ-לדוגמה באי נטוש, בנוכחות נציגים יפאניים וניט-ראליים, כדי להוכיח ליפאן כי המלחמה אבודה. פיצוץ כזה היה גורם לאותן התוצאות כמו השמדת הירושמה — כניעה מיידית.

טימטום שיגרתי. מדוע, אם כן, בוצע הפשע של הירושמה? התשובה הפשוטה, האכזרית והנוראה היא: לא היתה כל סיבה.

כמו פשעים כה רבים, בוצע גם פשע זה מתוך טימטום: קטנוניות אנושית, חוסר מחשבה ואיולת שיגרתי.

קומץ המדענים האטומיים באמריקה, שהבינו בעוד מועד את המתרחש, הרעישו עולמות. הם הזעיקו את אלברט אינשטיין, הגישו עצמות, פנו למנהיגים האזרחיים והצבאיים. הם נתקלו בקיר אטום.

כמה שבועות לפני כן הגיע לשלטון הנשיא הארי טרומן. הפשע של הירושמה מדגים בצורה מחרידה את הסכנה העצומה הטמונה בהפקדת גורלה של מדינה בידי חננוני קטן וממולח.

הגנרלים האמריקאיים דמו לגנרלים בכל מדינה אחרת. היה להם נשק חדש. הם רצו להשתמש בנשק זה, להיווכח כיצד הוא פועל. זה היה כוח-הדחף העיקרי — ולא קשה היה למצוא תליתילים של נימוקים וחירוצים כדי להצדיקו.

שום מוח שטני לא תיכנן את הפשע של הירושמה, כמו הפשע של אושוויץ. היה זה פשע של חוסר-מחשבה, של המיקרה העיוור.

86 אלף הרוגי הירושמה מתו במיקרה, למטוס שהוביל את הפצצה. ניתנו כמה יעדים אפשריים. רק תוך כדי טיסה, ברגע האחרון ממש, על פי תחזית מיקרית של מוג'האדיר, כחץ המטוס לעיר יפהפיה בשם הירושמה.

בעונה החמה סיגוריה קרירה

3 סיגריות מנטול מרעננות של דובק

פרטום ד"ר יעקבסון

מונט-בלאן
דובק מנטול
פולריס

(קינג-סייז)

3 סיגריות מנטול מרעננות של דובק

פרטום ד"ר יעקבסון